

12 (226). ՊՈՒՈՇ ԹԱԳԱՎՈՐԻ ԴԱՏՔ

Պոռ թագավորի տղեն ու գեղացու տղեն ճան կը խաղան, գեղացին կը տանն ղճաներ, Պոռի տղեն կէրթա մըտ ուր հեր գանգատ:
— Իմ ճաներ խլեց գեղացին:

Թագավոր կըսե.

— Ո՛րդի, ես հմալ կը կարծիմ՝ օր գեղացին սիրտ չէնե խլե, խաղցեր իք, հալալութենով տարեր է:

— Ըպա ես օր քու տղե՛ն իմ:

— Ի՞նչ էնինք: Դու քո՛ւ հոր տղեն իս, էն ո՛ւր հոր տղեն: Մըջ մըղի ու մըջ ուրանց, թե ուղիս քիմնաս՝ տարերութեն մըջ ճաներուն է:

